

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 01/12/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1085

“NHÀ PHẬT GỌI LÀ GIÁO HÓA KHÔNG GỌI LÀ GIÁO HỌC”

“*Giáo hóa*” là chúng ta có sự hàm dưỡng từ bên trong. Khi chúng ta chân thật tiếp nhận, chân thật thấu hiểu thì chúng ta chân thật có sự nội hóa, sự thay đổi từ bên trong. Người xưa nói: “*Thân người khó được. Phật pháp khó nghe*”. Chúng ta có được thân người nhưng chúng ta chỉ nghe mà không thật làm, không thật sự nội hóa thì chúng ta lại uống một kiếp nhân sinh.

Hòa Thượng nói: “*Khi chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta phải chân thật có sự nội hóa. Chúng ta được giáo hóa, chúng ta chân thật hiểu tường tận thì chúng ta liền sẽ có sự thay đổi*”. Giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền là chân lý đã được không gian, thời gian minh chứng. Chúng ta chân thật làm theo giáo huấn của các Ngài thì chúng ta sẽ chân thật có kết quả. Người chân thật hiểu thì họ liền sẽ có sự thay đổi giống như một phản ứng hóa học. Phản ứng hóa học tự động diễn ra khi một số chất tương tác với nhau trong những điều kiện nhất định. Chuyển hóa là chúng ta có thể chuyển mê thành ngộ, chuyển ác thành thiện, chuyển phàm thành Thánh. Nếu chúng ta chưa có sự chuyển hóa thì chúng ta chỉ nghe mà không thật làm.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa thường nói, chúng ta học tập, nghe Kinh, nghe pháp sẽ giúp khí chất biến hóa*”. Chúng ta chân thật học tập thì chúng ta sẽ có sự thay đổi từ trong nội tâm. Chúng ta có sự thay đổi thì chúng ta sẽ từng bước chuyển mê thành ngộ, chuyển phàm thành Thánh. Giáo huấn của Phật Bồ Tát giúp chúng ta hoàn thiện và dần đạt đến chân, thiện, mỹ. Chúng ta học tập lâu năm mà chúng ta không có sự thay đổi do chúng ta không có sự nội hóa, không có sự thay đổi từ bên trong. Chúng ta không có sự nội hóa thì chúng ta sẽ mãi phiền não, khổ đau. Chúng ta là phàm phu nên chắc chắn chúng ta có phiền não nhưng chúng ta biết hóa giải thì phiền não sẽ chóng qua. Người không biết chuyển hóa thì họ sẽ làm cho phiền não, khổ đau ngày càng thêm lớn.

Hòa Thượng nói: **“Giáo” là từ nơi sự tướng. “Hóa” là kết quả thực tế có được. Trong tu hành, điều quan trọng là chúng ta phải có kết quả thực tế. Nếu nội tâm chúng ta thay đổi ít thì chúng ta tiến bộ chậm. Nếu nội tâm chúng ta thay đổi lớn thì chúng ta là người thấu suốt, tường tận**”. Chúng ta tu hành mà tập khí, phiền não nhẹ dần thì đó là chúng ta đã có thành tích. Thành quả của người học Phật, không phụ thuộc thời gian tu hành dài hay ngắn, một ngày chúng ta niệm Phật ít hay nhiều mà là chúng ta đã chuyển hóa được bao nhiêu phần trăm tập khí, phiền não. Chúng ta tu hành thời gian dài mà tập khí phiền não vẫn còn nguyên thì chúng ta giống như người xưa nói: **“Đau ốm, rất hòng, chỉ uống công”**. Trong Phật pháp: **“Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, không tu không đắc”**. Không ai có thể tu hành thay cho ai. Ai tu người đó có kết quả. Chúng ta chỉ có thể làm ra biểu pháp cho người khác còn chúng ta không thể nhường năng lực tu hành cho người khác.

Hòa Thượng nói: **“Phàm phu chúng ta tập khí rất sâu dày, chúng ta đã tu học nhiều chục năm nhưng vẫn không có một chút thay đổi nào**”. Ngày trước, khi tôi dịch đĩa Hòa Thượng giảng giải **“Kinh Hoa Nghiêm Áo Chi”**, Hòa Thượng nói: **“Suốt 36 năm giảng Kinh, nói pháp, không ngày nào không niệm Phật, tụng Kinh, thế mà phiền não trong tôi vẫn giậy khởi”**. Câu nói của Hòa Thượng như lời khai thị giúp tôi phản tỉnh. Tôi tưởng rằng mình đã có một chút công phu vì tôi dành rất nhiều thời gian dịch đĩa Hòa Thượng, niệm Phật, phóng sanh. Hòa Thượng không sử dụng Internet, mạng xã hội, Ngài tuyệt giao với các phương tiện viễn thông mà phiền não trong Ngài vẫn dậy khởi. Chúng ta ngày ngày tiếp cận với thế giới muôn màu nên phiền não trong chúng ta luôn dậy khởi trùng trùng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải biết rằng nghiệp chướng của chúng ta rất sâu nặng”**. Nghiệp chướng của chúng ta không dễ gì chuyển đổi trong thời gian ngắn. Những người đại căn, đại chí **“một nghe ngàn ngộ”** thì họ sẽ có sự chuyển đổi nhanh chóng. Chúng ta **“ngàn nghe một ngộ”** thì chúng ta sẽ cần nhiều thời gian. Chúng ta cần thời gian của kiếp này và nhiều kiếp sau để có thể khai ngộ. Có người có thể viên thành Phật đạo nhanh nhưng cũng có người phải trải qua ba A tăng kỳ kiếp.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đừng sợ mình có tập khí, phiền não, nghiệp chướng sâu nặng. Chúng ta có thể tiêu trừ nghiệp chướng bằng cách không ngừng huân tu. Phật dạy chúng ta phải “trường kỳ huân tu”**. Chúng ta cần nỗ lực tu hành không gián đoạn. Trong 1000 ngày qua, mặc dù tôi đi khắp nơi nhưng tôi lên lớp không trễ một phút nào. Tôi phải đến những nơi rất xa xôi, khó thiết kế nơi học tập nhưng tôi vẫn sắp xếp lên học đúng giờ. Đó chính là chúng ta không ngừng huân tu. Thời gian huân tập giáo huấn của Phật Bô

Tát, của Thánh Hiền của chúng ta quá ít nên chúng ta chưa thể chuyển hóa. Chúng ta dùng nhiều thời gian huân tập thì chúng ta có cơ hội chuyển đổi. Kiếp người vô thường, ngắn ngủi. Nếu chúng ta dần dà thì chúng ta sẽ không có thời gian để thay đổi chính mình. Có những người chúng ta vừa gặp buổi sáng thì buổi chiều họ đã mất.

Hòa Thượng nói: **“Phàm phu chúng ta phiền não, tập khí, nghiệp chướng sâu nặng nên cho dù chúng ta tu hành pháp môn nào thì chúng ta cũng cần thời gian dài lâu. Chỉ ít chúng ta cần ba đến năm năm, nhiều thì ba bốn chục năm chúng ta có thể khai ngộ. Căn tánh, sự nỗ lực của mỗi người là khác nhau”**. Căn tánh của chúng sanh người nhanh, người chậm. Khi tôi đang giảng bài vẫn có người vừa nghe vừa ngủ gật.

Hòa Thượng nói: **“Mỗi người có căn tánh khác nhau nhưng mỗi chúng ta đều phải mườì phần chăm chỉ, nỗ lực. Nếu chúng ta chăm chỉ, nỗ lực thì chúng ta có thể rút ngắn được thời gian giác ngộ”**. Dù căn tánh của chúng ta chậm chạp đến mức nào nhưng chúng ta dũng mãnh, tinh tấn thì chúng ta sẽ chuyển đổi được nghiệp lực. Chúng ta lười biếng, chểnh mảng thì chúng ta sẽ lui sụt. Nhiều lần, buổi sáng thức dậy, tôi vẫn có ý niệm muốn nằm thêm 5 phút nhưng tôi không cho phép mình tự thỏa hiệp. Nếu tôi nằm thêm một lần thì sẽ có những lần sau. Chúng ta phải tự nỗ lực, phấn đấu vượt qua nghiệp chướng của chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Điều quan trọng nhất là chúng ta phải đem những điều học được trong Kinh giáo thực tiễn trong cuộc sống. Nếu chúng ta không thực tiễn trong đời sống của chính mình thì chúng ta không thể khai ngộ. Ngày trước, người tu hành có sự thay đổi rõ ràng vì họ mang giáo huấn của Phật Bồ Tát ứng dụng trong đời sống”**. Hàng ngày, chúng ta phải tự quán sát khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật của chính mình. Chúng ta mơ mơ, hồ hồ trong mọi việc thì chúng ta sẽ bị nghiệp chướng dẫn dắt. Chúng ta phải ứng dụng Kinh giáo trong đời sống để kiểm chứng những điều đã học.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta thực tiễn ngay trong đời sống, trong công việc, trong đối nhân xử thế tiếp vật. Đây chính là chúng ta có thể khế nhập. Chúng ta muốn bước vào cảnh giới của Bồ Tát thì chúng ta phải thực hành. Có hành mới có chứng. Chúng ta thật học, thật làm thì chúng ta sẽ chân thật có sự nội hóa”**. Nếu chúng ta không thật làm thì chúng ta chỉ đang biểu diễn trên hình tướng. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta có thể gạt được người thì trong Phật pháp gọi chúng ta là: **“Kẻ đáng thương!”**. Vì chúng ta học Phật pháp mà chúng ta không có lợi ích, chúng ta vẫn khổ đau, đọa lạc.

Tổ Ân Quang dạy chúng ta: “**Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành**”. Ở thế gian, chúng ta là một người Thầy thì chúng ta phải là một người Thầy tốt. Chúng ta làm bạn thì chúng ta là một người bạn chân thành. Chúng ta làm mọi việc một cách rõ ràng, minh bạch. Trong mọi hoàn cảnh, chúng ta đều có thể thể hiện được sự: “**Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi**”.

Ở thế gian hay xuất thế gian, chúng ta lười biếng thì chúng ta cũng không thể có thành tựu. Một số người tin theo vọng tưởng, tri kiến của mình nên họ không nghe theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Nhà Phật nói, chúng ta phải: “**Trường kỳ huân tập**”. Thời gian huân tập của chúng ta chưa đủ thì chúng ta tích cực nghe Kinh, nghe pháp. Chúng ta học xong 1000 đề tài mà chúng ta chưa khai ngộ thì chúng ta học tiếp 1000 đề tài nữa. Nhưng chúng ta chưa chắc chắn rằng chúng ta có thể ngồi học cùng mọi người vì vô thường có thể đến bất cứ lúc nào. Phật đã nói, Sinh – Lão – Bệnh – Tử khô, ái biệt ly khô, cầu bất đắc khô, oán tắng hội khô, ngũ ấm xí thạnh khô.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!